

Denizin Gözyaşları

– Afet Kırat · 08 Temmuz 2009

Bir tek damla su idim, düştüğümde dünyaya
Yıllar su gibi aktı, göremedim hiç rüya
Bir dereye tutuldum, küçükse de cüssesi
Düşlerimden düş çaldı, haykıran çılgın sesi
Dağları aştı geldi, sel oldu yoldaş dere
"Seni besledim" dedi, göğsünü gere gere
Kimi zaman kurudu, hasretten yandı gönlüm
Kimi zaman kudurdu, çileye kandı gönlüm
Tonlarca kir taşıdı, lekeledi bağrımı
Haykırsam da duymadı; imdadımı, çağrımı
Saat aktı, su sustu; kayboldu an tamamen
Öfkem içimde kaldı, sakın durmama rağmen

Ne aya ne güneşe, ne de muma muhtacım
Küçük tebessüme, gülen bir yüze açım
Firardadır mutluluk, hüznümlere dost oldum
İnleyen bir ney gibi; nemlendim, sızı doldum
Uykusuz gecelerde, yıktım gönül tahtımı
Anladım kara yazmış; kader, kara bahtımı
Ne külkedisiyim ben, ne de pamuk prenses
Cefayı çekeceğim, gelene dek son nefes
Yaşam gerçekten savaş, olamaz ki bir masal
Ey kalem! Tüm renkleri, tülleşen ufkuma sal
Kayaları döverken, denizin gözyaşları
Sürükledi acıyla, kuma dönen taşları
AFET KIRAT